உ

ஸ்ரீ ஔவையாரென்னும்

அம்பிகையம்மன் சரித்திரம்

இவை

கோலார் தங்கத்தரை

சாம்பியன் ரீப்ஸ் சாக்கைய புத்தசங்கத்தாரால்

வெளியாக்கப்பட்டது

இரண்டாம் பதிப்பு

பி. ஆர். ராம ஐயர் அச்சுக்கூடத்தில்

அச்சிடப்பெற்றது.

௵ 3402, கார்த்திகை௴

916௵ டிசம்பர்௴)

Q25:47
N16
183654

அறிவோம் நன்றாக குருவாழ்க குருவேதுணை.

ஆடிமாதத்தியான

அம்பிகையம்மன் சரித்திரம்.

23 JAN 1917 MADRAS.

உம்பர் கோனுல காதிகுருபா
ரெம்பிரானடியை சிரந்தாங்கிமெய்
பம்பைசேர் திரி சீலமேயோதுமா
அம்பிகையம்மை யாற்றலறைகுவாம்.

திருவளரு மண்ணவர்க்கு முதல்விநீயே
தேடரிய விண்ணவர்க்கு மாதிநீயே
குருபரனா லோதிய முப்பிடகந்தன்னை
குவலயத்தோர்க் கோதுபிட கறியுநீயே
கருமறுவு வாணிசரசுவதியாகி
கமலாசனத்தி வேம்படி யமர்ந்தோய்
மருவுநெறி தன்மசங்க வடியவர்க்கு
வல்லபைநின் தீபவொளி யருளுமாதோ.

இஃது

சென்னை சாக்கைய புத்தசங்கத்தோரால் வரைந்து கோலார் சாம்பியன்
சாக்கைய புத்தக் கிளைச்சங்கத்தோரால் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

சென்னை
பி. ஆர். ராம ஐயர் அச்சுக்கூடத்தில்
அச்சிடப்பெற்றது
1916

தமிழ்நாடு
183654
சென்னை 600 008

விசேஷ அறிக்கை.

திராவிட பௌத்தர்களாகும் சாக்கைய சோதிரர்களே
சற்று கவனியுங்கள்:—

நமது தேசத்துப் பெண்களுள் இந்திரர் வியாரஞ்சேர்த்து விவேக மிகுதியால் பரிநிருவாணம் பெற்று,

"விண்ணோர் தலைவி மண்ணோர் முதல்வி"

என நமது மணிமேகலைக்கொண்டாடிய அம்மனை நாம் ஆடிமாதந் தோறுங் கொண்டாடிவருவது வழக்கமாயினும் நமது சத்துருக்களாகும் பராய சாதியோர் போதனையால் சாந்ததேவியாகும் ஆம்மனுக்கு கோழியையும் ஆட்டையும், மாட்டையும் பலிகொடுத்து கொல்லாவிரதத்தையும் ஒழுக்கத்தையுங் கெடுத்துக்கொண்டு ஊர் காவற்காரியும் காவலூர் அம்மனுகியும் விளங்கிய கிராமதேவியின் சீலங்களையுங் கெடுத்துவருகின்றோம்.

வங்காளத்தரசியாம் காளிகாதேவிக்கும், மதுரை கன்னகாபரமேஸ்வரிக்கும் உயிர்பலிகொடுப்பது வழக்கமேயன்றி கிராமதேவியாய் அவ்வை, அம்மை என வழங்கி "கொலையும் புலையுங் களவுந்தவி" ரெனுஞ் சாந்ததேவியாம் அம்பிகைக்கு உயிர்பலி கிடையாது.

இத்தகைய உயிர்பலிச் செயலால் நாளுக்கு நாள் நமது கிராமம் பாழடைவதுடன் நாமுஞ் சீரழிந்துவருகின்றோம்.

இனியேனும் சத்துருக்களின் போதனையை மறந்து பூர்வதன்மத்தை நினைந்து சுத்தசீலத்தில் சிந்திப்போமாக.

அதாவது பௌத்ததன்மப் பிரியர்கள் ஒவ்வொருவரும் ஆடிமாதத்தில் அம்மனை சிந்திக்குங்கால் ஆடிமாதப் பௌர்ணமியிலேனும் ஓர் ஆதிவாரத்தேனும் ஒன்றுகூடி வீடுகடோரும் பொங்கற்பானை அமுதுகொண்டு அம்மன் வியாரத்திடஞ்சென்று பொங்கல்வைத்து எல்லோர் சாதத்தையுங் கும்பமிட்டு ஆறியபின்பு ஏழைகளுக்கு தானஞ் செய்துவிடவேண்டியது.

சிலர் பலிக்கு பதிலாக தேங்காய் உடைக்கவேண்டுமென்று சொல்லுவார்கள். அவ்வகையான எண்ணங்களையும் நீங்க ளனுசரிக்காமல் தேங்காய்களையுடைத்து அவலுடன் கலந்து ஏழைகளுக்கு அவற்பிரசாதமுங் கொடுத்துவிடவேண்டியது.

அவற்பிரசாதமும் பொங்கல் அன்னப்பிரசாதமும் புசிக்கவேண்டிய குடும்பத்தோர் அம்மன் வியாரத்திடஞ் சென்று ஆனந்த வனபோசனஞ்

செய்து வீட்டிற்கு யாதொரு மிகுதி பதார்த்தங்களையுங் கொண்டுவரப் பட்டாது.

இத்தகைய பொங்கலிட்டு அன்னதானஞ் செய்யாத குடும்பத்தோர் வீடுகளில் கேழ்வரகு கூழ்செய்து ஏழைகளின் வயிறுகுளிர வார்க்கவேண்டியது.

பூவாடைக்காரியை பூங்கரகம் நிறுத்தி ஊர்வலம் வருவதாயிருந்தால் அக்கரக மெடுப்பவனை தேகசுத்தஞ்செய்து மஞ்சளாடை யணிந்து பத்துநாள் தசசீல விரதக் காப்புக்கட்டி அப்பத்துநாளும் நாளொன்றுக்கு ஒருவேளை போஜனமுண்டு இரவில் பாயாச மருந்தி தன்வீட்டிற்குப் போகாமல் அம்மன் வியாரத்திலேயே தங்கி தன் தேகத்தால் யாதாமோ ருயிருக்கு தீங்குசெய்யாமலும், நாவினு லொருவரைக் கொடூரவார்த்தைப் பேசாமலும், இதயத்தில் யாதோர் தீங்கான எண்ணங்களை நினையாமலும் பூங்கரகத்தை சிரசிலேந்து கிராமப் பிரதிஷ்டை செய்யவேண்டியது.

இவ்வகைச் செய்யக்கூடாதவர்கள் ஒருநாளேனும் இத்தகைய விரதத்திலிருந்து ஏழைகளுக்கு அன்னதானஞ் செய்வதே விசேஷ தன்மமாகும்.

கள்ளு சாராயத்திற் குதவியாய் கோழியையும் ஆட்டையுங் கொன்று தின்றுவிட்டு அம்மனுக்கென்று பழிசுமத்துவது அதி பாபமேயாம்.

சிலசமயத்தோர் ஆட்டுக்கடாதலையில் தங்கள் பாபத்தை சுமத்தி காட்டுக் கனுப்பிவிடுவதென்றும் இளங் கன்றுக்குட்டிகளையும், இளம் ஆட்டுக்குட்டிகளையும் இளம் புறக்குஞ்சுகளையுங் கடவுளுக்கு பலிகொடுத்தால் சுகமடைவீர்களென்று வஞ்சித்து தங்கள் புசிப்புக்குத் தக்க இளந்தை மாமிஷந் தேடுவார்கள்.

அதுபோல் அம்மன் வன்னிய பூசாரிகளும் அம்மனுக்கு ஆடு பலி கொடுத்து அதன் தலையைப் பெற்றுக்கொள்ளுவதற்கும் கோழிபலியைக் கொடுத்து தட்சணை வாங்குவதற்கும் சாமிவந்ததென்று தலையாட்டி சடை குடுப்பானடிப்பார்கள்.

அவர்கள் சாமியாட்டங்களுக்கு நீங்கள் அஞ்சாமல் உயிர்வதையை நீக்கி அன்னதானத்தை அன்புடன் செய்துவருவீர்களானால் ஆனந்த சுகமடைவீர்கள். இதுவே சத்தியதன்மமாகும்.

க. அயோத்திதாச பண்டிதர்.

30—8—08.

ஆடிமாதத்தியான

அம்பிகையம்மன் சரித்திரம்.

பின்கலை நிகண்டு.

மரகதவல்லிபூக மாநிழலுற்றவஞ்சி
பரமசுந்தரியியக்கி பகவதி அம்மையெங்க
ளருகனை முடிதரித்தா ளம்பிகை யறத்தின்செல்வி
தருமதேவதைபேரம்பா லிகையென்றுஞ் சாற்றலாமே.

ஆயிரத்தி யைந்நூறு வருடங்களுக்கு முன்பு தென் பாதகண்டத்துள் புந்நாட்டை யரசாண்டுவந்த சாக்கைய சுந்திரவாகு வென்பவருக்கு ஓர் பெண் குழந்தைபிறந்து அப்பிகாதேவி என்னும் பெயரிட்டனந்த சீராட்டி வளர்த்து வந்தார்கள். பெண்களின் பேதைபருவமாகும் எழுவயதுக்குள் இனிய அமுதென்னும் தமிழட்சரங்களையு மொழிகளையுமூட்டி அறிவை வளரச்செய்யுங் கால் பெதும்பை வ்யதாகும் பதினோராம் ஆண்டில் நமதருகனுகும் புத்த பிரான் செயலையும் அவர் குணாதிசயங்களையும் நாளுக்குநாள் கேள்வியுற்று அவர் பதுமாசன முற்றிருந்ததைப்போல் ஓர் சிறியச் சிலைசெய்து அதை தன் முடியிற் கட்டிக்கொண்டு இடைவிடா நீதியின் சாதனங்களால் அவரை சிந்தித்துவந்தாள்.

இவ்வகை நிகழ்ச்சியால் மங்கைபருவமாகும் பதின்மூன்றாம்வருட முதித்து வதுவைகால வாக்கியங்க ளெழும்பிற்று.

அதைக் கேள்வியுற்ற அம்பிகாதேவி தன். தந்தை சுந்திரவாகுவை யணுகி, என தருமெய்த் தந்தையே! நமது குலகுருவா லேற்படுத்தியுள்ள பெண்களின் ஞானசங்கத்திற் சேர விருப்புற்றிருக்கின்றேன் தடைசெய் யாமல் உத்திரவளிக்கவேண்டுமென வருந்தினள்.

அதைக்கேட்ட வரசன் மனங்கலங்கி ஞானதேற்றலடைந்த குழந்தாய், பெண்களின் ஞானசங்கத்திற் சேரும் விருப்பம் உனக்கு பேதைபருவத்தி லிருக்கவேண்டும் அல்லது விவாகமுடிந்து சிலகாலம் உன் புருஷனும் நீயும் சுக்கவாழ்க்கை கழிந்து உன் கணவன் புருஷசங்கத்திலும், நீ பெண்கள் சங்கத் திலும் சேரவேண்டியது தருமகட்டளை. இதைத் தவிர்ந்து மங்கைபருவ முற்ற உன்னை பெண்கள் சங்கத்திற் சேர்க்கமாட்டார்களே யாது செய்யுது மென்றான்.

அம்பிகாதேவி யரசன் முகத்தைநோக்கி என்னருமெய்த் தந்தையே,

நீ ரெவ்வித முயற்சியேனுஞ்செய்து பெண்கள் சங்கத்தில் என்னை சேர்த்து விடல்வேண்டுமென வருந்தினுள்.

அரசன் மந்திரிப் பிரதானியரைத் தருவித்து தனது புத்திரிக்குந் தனக்கும் நடந்த விருத்தாந்தங்களை விளக்கினுன். அதை யவர்கள் தீர்க்க வாலோசித்து அரசே, உமது புதல்வியின் கழுத்தில் தாய்மாமனுல் ஓர் பொட்டுக்கட்டி அறஹத்துக்களுக் கறிக்கையிட்டு பெண்டுகள் சங்கத்திற் சேர்த்துவிடுவதே விதியென்றுர்கள்.

உடனே யரசன் அம்பிகாதேவியின் தாய்மாமன் கந்தருவதத்தனை யழைத்து சங்கதிகள் யாவையும் விளக்கி பொன்னினு லோர் பொட்டுசெய்து சரட்டிற் கோர்த்து தன் புதல்வியின் கழுத்திற் கட்டும்படிச்செய்து சமணநீத்தோர் உத்திரவுபெற்று உமள்நாட்டு வியாரத்துப் பெண்கள் சங்கத்திற் சேர்த்து விட்டான்.

அம்பிகா தன்மம்

திருவளர் செல்வி தேவி யம்பிகை
யருமறைப் பீடிகை யாதன முணர்ந்து
போதி மாதவன் பொற்கழ லேந்தி
யாதிதேவியென் றறவோர் போற்றும்
அவ்வை யென்னு மைந்நெறிக்கிளத்தி
செவ்விய தன்மம் செப்புவங் கேண்மின்
தென் பரதத்து துறைபுந நாட்டின்
மன்னவன் சாக்கை சுந்திரவாகு
நற்றவத் துதித்த நானில முதல்வி
பேதைப் பெதுமெய்ப் பாலையுங் கடந்து
மாதர்ப் பருவ மங்கைமெய் யடைந்து
அம்மையர் தன்ம சங்கமமரும்
மிம்மெயி னேக்க மிகுதியினின்று
தாதையை யணுகி தற்பரன் வியார
சாதன மடீருந் துரையருள்வீரென
வோதிய மொழியை யுள்ளத் தமைத்து
தாதையு மந்திர சாதனர்க் கோதி
மங்கைப் பருவம் வாய்ந்த மகட்கு
தன் தாய் மாமன் பொன்சர டிட்டு
சமண நீத்தோர் தன்னுரைக் கொண்டு
அறவுரை யென்று மடுத்துணர் திரிவி
பிறவியம் பாசப் பந்தங் கழற்றி
பிடக மும்மொழிப் பிரித்துலகோர்க்குத்
திடமுறு திரிவா சகமதா விரித்து
உமள நாட்டு வுமை வியாரத்துள்.

திரிபிடக விசாரிணையினின்று சீலசாதனங்கொண்டு உண்மெயுணர்ந்த வானந்தத்தால் பெண்கள் வியாரத் தெதிரிலுள்ள பூக மரமென வழங்கும் வேம்புமரத்தடியில் வந்து உழ்க்கார்ந்து பெரியோர்கள் முதல் சிறுவர்கள் வரையில் எளிதி லுணருமாறு திரிபிடக தரும போதங்களை எளிய வாசக நடையில் திரிவாசகங்களாக போதித்துவந்தாள். பிடகத்தை யறிவித்தவா ளாதலின் பிடகறி பிடகறி யென்னு முதற்பே ரளித்தார்கள்.

பிடகறி பிடாறி யென்னுங் காரணப் பெயர்பெற்ற வேம்படியம்பாள் தான் மோனனிலையாலடைந்த ஞானவிழி பார்வையால் செல்லல் நிகழல் வருங்கால மூன்றின் பலன்களையும் குடிகளுக்கு விவரித்துவந்தகாலத்தில் நாகைநாடென்னும் தேயத்தில் மழை குன்றி சாமளை யென்னும் விஷப் பூச்சுக்களின் கொடூரத்தால் வைசூரி, உவாந்திபேதி யென்னும் மாறியாகிய வியாதிகள் தோன்றி மக்களும் விலங்கும் துன்புருங்கால் குடிகள் பயந்து காவிரி உமளம் உமை வியாரத்துள் வேம்படி நிழலில் வீற்றிருக்கும் அம் மனிடஞ் சென்று விசாரித்தால் இம்மாறிக்கு ஏதேனும் பரிகாரஞ்சொல்லுவா ளென்னும் அவாக்கொண்டு உமளநா டணுகி அம்பிகையை சேவித்து நாகை நாட்டின் குறைகளை விளக்கினார்கள்.

அம்மன் உள்விழிநோக்கி மக்களை யழைத்து உங்கள் உள்ளங்களிலுள்ள அன்பையும் அறனையு மகற்றி வஞ்சகம், பொருமெய், பொருளாசை, கெடு மதி இவைகளை நிரப்பிக்கொண்டபடியால் வானம் பெய்யாது சாமளையென் னும் விஷக்காற்று உங்கள் நாட்டிற் பரவி உயிர்களைக் கொள்ளைகொள்ளுகின் றது.

இப்பவும் உங்க ளுள்ளங்களிலுள்ள கள்ளங்களை யகற்றி இதயசுத்தஞ் செய்வதுடன் வீதிகளையும் வீடுகளையுஞ் சுத்தஞ்செய்து மட்டிப்பால்புகை கற்பூரப்புகைகளை வீடுகளெங்குங் கமழ நிரப்பி நிம்பத்தா ரென்னும் வேப் பிலைத் தோரணங்களைக் கட்டுவதுடன் வீட்டின் வாயற்படிகளிலுஞ் சொருகி பலதானியங்களை உப்பிடாமல் அவித்து எழைகளுக்கு தானங்கொடுப்பதுடன் பச்சரிசிமாவுங் கூழுந் தானமளிப்பீர்களானல் இதய சுத்தத்தாலும், தேக சுத்தத்தாலும், வேப்பிலை மணத்தாலும், கற்பூரப் புகையாலும், அவிரிப்புகை யாலும் சாமாளைப் புழுக்களகன்று கொள்ளைநோய், தணிந்து குணமடைவீர்க ளென்ற வாக்கைக் கேட்டவுடன் நாகைநாட்டுக் குடிகள் இதயசுத்தம் தேக சுத்தம் செய்ததுடன் அன்பைப் பெருக்கி தானமளித்த விஷயத்தால் கொள் ளைநோய் நீங்கி உள்ளங் குளிர்ந்தார்கள்.

சமண நீத்தோர் தண்ணந்தம்மருள்
பெற்று காவிரிபூகநீழ
லுற்று யாக்கை யுண்மெ யுணர்ந்து
நாகை நாடு நடுக்குதுன் மாறி
வேக மாற்ற வுரவோர்க்கன்று
வன்பு மறனு மகலவிட்டீர்

துன்பக் கிருமி துடர்ந்த துள்ளம்
உள்ளக் களங்க மகற்றி யூரின்
தெள்ளுந் தூசித் துடைத்து மட்டிப்
பாலின் புகையும் பூரப்புகையும்
நீலிப் புகையும் நிரம்பப் பயின்று
பாகு மாவுங் கூழும் பயிறும்
வேகுங் கும்பிக் கிட்டு மவித்து
உண்டி கொடுத்து வுயி ரளிப்பீரேல்
பண்டை வினையின் பற்றறுப்பீர்காள்
நிம்பத்தாரி னிரை தோரணங்க
ளம்பல வீதி யெங்கு நிரப்பி
வாய நிலையிலு மாட மலைவிலும்
நேய நிம்பத் தார்மண மூட்டி
மங்கைமாதர் வேராமஞ்சள்
கெங்கைகிழங்கைக் கூட்டறைவித்து
தேகமெங்குந் தீட்டி குளித்து
வேகசுன்னக் குங்குமமிட்டு
யகசுகவாரி யன்பி னிலையால்
தகை மும்மாரிப் பெய்து சாமளைக்
கிருமி யகன்றுக் கிருபாக் கடலா
மருக னருளும் வாய்மெயு முருமென
சாமளை யுற்ற சிலுகை விளக்கி
வாமன் பிடகம் வரை யறுத்தோதி.

அம்மன் வாக்கினாற் சொன்னபடி நாகைநாட்டாரைவதைத்தக் கொள்ளை நோய் அகன்று சுகமுற்றவைகளைக் கண்ட ஒவ்வோர் அரசர்களுங் குடிகளும் அம்மனை வந்து தாமரைப் புட்பத்தால் அற்சித்துக் கொண்டாடியதுடன் பல வகைப் புட்பங்களால் அம்மன் தேகத்தையும் மறைத்து ஆனந்தத் தியான முற்றிருக்குங்கால் அம்மன் சிறுவர்கள்முதல் பெரியோர்கள் வரையில் நீதி மார்க்கத்தினின்று நிருவாண சுகமடையும் போதி போதங்களாகிய திரிவாசகம், மூதுரை ஞானக்குறள் இரத்தினகரண்டகம் முதலிய நூற்க ளியற்றி அரசர்க்கரங்களி லீய்ந்து மடங்களுக்குமனுப்பி தசசீலாம்சங்களைப் பாவச் செய்துவந்ததுமல்லாமல் ஆதியங்கடவுளாகிய சாக்கைய முநிவரின் மும்மொழியும் மும்மொழிகளைத் தழுவிய நான்கு பேதவாக்கியங்களின் முடிவும்

முனிவன் கண்ட முதனூ னிருவி
இனிய வழிநூ லியற்றினன் நாயன்.
முதனூல் வழிநூல் முற்று முணர்ந்து
விதய் மும்மறை முடிபுரையாற்றி
படிமிசை மூவர் பெருதிரு மந்திரம்

முடிபுரை யாற்றி மொழிந்தனர் சார்பாய்.
மூவர் மொழிந்த மந்திர மூன்றுஞ்
சால மொழிந்தேன் திரிவாசகம் யான்.

மூலர் திரிமந்திரமும் நாயனார்த் திரிக்குறளும் நானியற்றியுள்ளத் திரிவாசகமுமாகிய நூற்களில் முனிவர்நூல் முதனூலும், நாயனார் நூல் வழிநூலும், மற்றும் நூற்கள் சார்பு நூற்களென்றும் விளக்கிக் காண்பித்தாள்.

எங்கெங்கு மழை குறைந்து புழுக்கந் தோன்றுகிறதோ அவ்வவ்விடங்களில் பதின்மூன்றுவகை வைசூரியும் மூன்றுவகை பேதியுந் தோன்றி சீவர்களைக் கொள்ளைக்கொள்ளுவதற்கு கண்ணுக்குத்தோற்ற சாமளையென்னுஞ் சிறப் புழுக்கூட்டங்களே காரணமா யிருந்தது. அப்புழுக்கூட்டங்கள் அகலுவதற்கு வேப்பிலை கற்பூரப் புகை, மட்டிப்பால் புகை, அவரிப்புகை இவைகளை வீடுகள் வீதிகளெங்குங் கமழச்செய்து சீவராசிகளின் நாசியிலும் நாவிலும் புழுக்கள் நுழைந்து கொள்ளைக்கொள்ளுவதால் பலதானியங்களை உப்பிடாமலவித்துப் பச்சரிசிமா விடித்தும் அதில் வேப்பிலையைக் கலந்து சகலரையுஞ் சாப்பிடும்படி தானஞ்செய்வதால் உள்ளுக்கு நுழைந்த புழுக்கள் கழிந்து மாறி தோன்றும ணிற்கவும் போதித்து கொடிய மாறியென்னுங் கொள்ளை நோய் வெப்பத்தை ஆற்றினவளாதலால் கொடுமாறியை யாற்றிய மாறியாத்தாள் மாறியாத்தாளென்றுங் கொண்டாடிவந்தார்கள்.

அம்மன் வாக்கில் தோன்றுந் திரிகாலக் கியானங்களுக்கும் மகிழ்ந்து அரசர்கள்முதல் பலதேசக் குடிகளும் வந்து சூழ்ந்துக்கொண்டது மல்லாமல் சிம்மம், யானை, பாம்புமுதலிய ஜெந்துக்களுஞ் சூழ்ந்து அறவுரைக் கேட்டதுடன் அவரவர்களுக்குள்ள அந்தரங்கக் குறைகளையுங் கேழ்க்கும்படி நெருங்கிய கோஷத்திற்கஞ்சி ஆகாயத்திலெழும்பி சோதிரூபமாக அந்தரத்தில் நின்றுவிட்டாள்.

ஞானவெட்டி.

வானத்தெழுந்த வாலாம்பிகைதன்னை
மதியாலறிந்து கதியடையாமலும்
எனந்தனின் முளைத்தெழுந்த வொழுந்தை
யிறுக்கினு னினிமுறுக்கிக் கிள்ளியே
ஞானப்பிரகாச மெய்ஞான வித்தாகையால்
நாடிச் கருவூரில் நாதத்துடன் கூடி
மீன மேஷ மறியாமல் குருவந்து வீணதாம்
பூசை விருதாவிற் செய்யவும்.

பூசை.

அவற்றைக்கண்ட குடிகளும் அரசர்களும் அந்தரத்துள்ள அம்மனை சரணுக்திக் கோரி வந்தித்ததின் பேரில் அம்மன் மறுபடியும் வேம்புமரத்தடியில் வந்துட்கார்ந்து அரசர்களை வரவழைத்து திரிபிடக வாக்கியங்களாகும்

திரிசீலமே-தத்துவம், திரிசீலமே—சத்தியம், திரிசீலமே-உத்தமம். அதுவே யுங்களைக் காக்கும் தெய்வமென விளக்கி திரிசீல ஜாக்கிரதம் ஜாக்கிரதமென் றருளி கொல்லா நோன்பு, குறளா நோன்பு, கள்ளா நோன்புகளாகிய திரி நோன்புகளையும் பதித்து வாக்குக் காப்பு, மனோ காப்பு, தேகக் காப்பாகுந் திரி விரதங்களையு மோதி தான் பரிநிருவாணமடையுங் காலத்தையுஞ் சகலருக்குந் தெரிவிக்கச்செய்து ஆடிமாதம் பதினெட்டாம்நாள் ஆதிவாரம் பௌர்ணமி திதியில் அம்மன் பதுமாசனத்திருந்து இருவிழிகளை மூடி சுகசமாதி யுற்றக் கால் சுயம்பிரகாசசோதி உச்சியின் வழியாய் தீபம்போ லொளிர்ந்தது. அதைக் கண்ட வரசர்களுங் குடிகளும் யதரிப் பிரலாபித்து தங்கடங்கட் கண் களில் தாரைதாரையாய் நீர்வடிய சிரமீ திருகரங்களைக் கூப்பி அம்ம வடிவுடை யாட்டி-வால அம்பிகை-அறமுதற் செல்வி-ஆதி தேவி-உற்ற எண்ணமுறைக் கும் ஆயி-உள்ளக்குறையை அகற்றுஞ் சீலி-பச்சைப்பருவ பகவதி-அம்பா உச்சியில் வளர்ந்த உள்ளொளி கண்டு நிச்சயமாக நிலைகுலைந்தோம், யாம் இனி யாவரால் அறவுரைக்கேட்டு ஆனந்திப்போம், யாரை நாடி ஆபத்துபந்து வென்போம், அம்மே! எங்கள் வீடுகடோருங் குலதேவதையாயிருந்து காப்ப துடன் கிராம தேவதையாகநின்று தோன்றும் இடுக்கண்களை நீக்குவதற்கு ஊர் காவற்காரியாகவும் காவலூர் அம்மனாகவும் விளங்கவேண்டும். அங்ங னம் காக்கும் காப்பு நிச்சயமாயின் சிரசிற்றோன்றிய தீபம் ஓங்கி வளரவேண்டு மென்றுகதரினார்கள். அவர்கள் கோரிக்கையின்படி உச்சியின்சோதி வளர்ந்து மறைந்தது.

வடநாட்டிற் சாக்காவென்றும், தென்னாட்டில் வள்ளுவரென்று வழங்கும் கர்ம்ம குருக்களும், அரசர்களுங் குடும்பத்துடன் வந்து அவ்வையென்னு மம் பிகா தேகத்தை தகனஞ்செய்து சாம்பலைக் காவிரிநீரில் விடுத்து தாங்களும் நீராடித் தங்கடங்க ளில்லஞ்சேர்ந்து,

ஞானவெட்டி.

விட்டகுறைவருமளவு முபதேசங்காண்
 மெய்யுடலுந் தளர்ந்துபுவி மேலுநோக்கி
தட்டழிந்து விழும்போது வோதிவைத்த
 சாத்திரத்தை கணப்போது முரைக்கப்போமோ
எட்டிரண்டு மறியாதார் குருக்களாமோ
 என்னையினிப் பறையனென்று தள்ளலாமோ
மட்டமரும் பூங்குழல்வா லாம்பிகைப்பெண்
 வங்கிஷத்தி லுதித்த சாம்பவனும் நானே.

என்று மொழிந்த இறையறச்செல்வி
குன்று மொழியின் குறிப்பை யறிந்தோர்
மாறியாற்று மகமாயென்று
கூறிமன்னோர் குடிகடன்பால்

வீரு சிம்ம மாவோ டானை
யூருசூழ்ந்த விடுக்கங் கண்டு
சிந்தை நிறைத்த செல்வக் கிழத்தி
யந்தர மெழுவி யருள்வடிவாகி
நின்றப் பேற்றை யுணர்ந்த வாயர்
குன்றாக் குறையால் கோடமுற்றார்
வாலை யம்பிகை மகிழுளங்கொண்டு
வேலின்கண்ணி விரவியென் தாய்
நிம்பநீழல் நிரைகமலத்து
உம்பர் போற்ற வாவீற்றிருந்து
ஆலமர்ச்செல்வ னருளிய பிடக
சீல மூன்றின் திடநிலையாகு
முத்த தத்வ மெய்மெ யோதி
சுத்த சாதனத் தூய நிலையாம்
நோன்பு மூன்றினுட்பங்காட்டி
ஆன்ற விரதக் காப்பு மருளி
தான் சென்றேங்கு சமாதி கால
மான்ற வுலகோர்க் கூறுகவென்று
பருகடகத்துப் பதினெண் பாநாள்
உருகதிர் வார முற்ற பூரணை
சிகிரி தீப சிற்சுக சோதி
பர்கிமுக முற்றப் பாங்கை கண்டோர்
அம்மை வல்லி யவ்வை யறத்தி
உம்மை பிறிந்து முலகத் துறவோ
பொங்கு மாறி யாற்றிய வடிவை
எங்கு கண்டு விரைஞ்சுவ தென் தாய்
உந்தன் காவ லுருமுளத்து
மூந்து காக்கு முன்னவளாயின்
உச்சி சோதி யோங்கி வளர்ந்து
பிச்ச மருள்க பெருமுதல் வாணி
என்று மிக்க வேக்க முறுகால்
பின்னும் வல்லி பகிர்முக சோதி
நந்தாதீப நற்சுக மோங்கி
எந்தாய் வளர்ந்து யேகமுற்றாள்
உற்ற யாக்கைக் குரியோர் நிமித்தர்
பெற்ற மன்ன ராவர் கைகொண்
டீமச் சுடலை யிட்டு பூதிச்
சாமக் காவிரி நீர் விளையாடி
இல்ல மெங்கு மாதி தேவியை

தமிழ்நாடு ஆவணக் காப்பக
183654

வல்லி வாணி மகமா யென்றும்
பாடி யாடி பல்பெய ரிட்டு
நீடு வாழ்க நிரைகுல தேவி
சேரி யெங்குஞ் சிறப் பறைவித்து
நூரி பொங்கல் கோன்பு நூற்று
யெங்கு மெண்ணுன் கறமது கொண்டு
பொங்குஞ் சோற்றுக் கும்ப நாட்டி
வறியோர்க் கூட்டி மனக்குறையாற்றி
உரிய விரத முனைத்தி லூன்றி.

அன்ன தானத்துக் காகும் பதார்த்தங்களைச் சேகரித்து அம்மன் பரிநிருவாணமுற்ற வேம்பு;மரத்தடியில்வந்து பொங்கல்வைத்து எல்லோர் சோற்றையும் ஒரு போராகக் குவித்து ஏழைகளைப் பூர்த்தியாக சாப்பிடவைத்து அவரவர்க ளில்லங்களுக் கனுப்பிவிட்டு விவேகிகள் ஒன்றுகூடி அம்மன் பாலபருவமாதலின் வாலை யென்றும், சகலமுந் தெரிந்தவளாதலின் அவ்வையென்றும், இளந்தேகி யாதலின் பச்சையம்மனென்றும், அதிரூபியாதலின் வடிவுடையம்மனென்றும், குணக்குடியாதலின் மனோன்மணியென்றும், வேல்போன்று பிரகாசமுற்றக் கண்ணுடையவளாதலின் வேற்கண்ணி, வேலாங்கண்ணியென்றும், கவிபாடும் பாணர் நிலையுற்றமையின் வாணியென்றும், சரமாகும் வாசியைத் தன்வசந்திருப்பக் கொண்டமையின் சரசுவதியென்றும், தாமரை புட்பாசனத்தில் வீற்றிருந்தமையின் கமலாசனியென்றும், இராகத்துவேஷ மோகத்தை யகற்றினவளாதலின் திரிபுராந்தகியென்றும், முப்பத்திரண்டறங்களையும் விவரித்து சற்குருவின் தருமத்தைப் பரவச் செய்தவளாதலின் அறச்செல்வியென்றும், அவரவர்க ளிதயத்துள்ள விருளை யகற்றினவளாதலின் பகவதி யென்றும், ஸ்திரீகளுக்குள் முதற்றேவியாக விளங்கினமையின் ஆதிதேவியென்றும், சிரசினுச்சியிற் றீபம்போல் பிரகாசித்தமையின் நந்தா விளக்கென்றும்

சூளாமணி.

மௌவன் மலர்வேய்ந்து மதுநாறு மணியைம்பாற்
கொவ்வைதுயில்கொண்ட துவர்வாய்க்கொடியோ டொப்பா
டெய்வமணநாறு திருமேனி புறங்காக்கு
மவ்வையரோடெய்திமுத லவ்வையடிசேர்ந்தாள்.

மணிமேகலை.

சிந்தாதேவி செழுங்கலைநியமத்து
நந்தாவிளக்கே நாமிசைபாவாவாய்
வானோர் தலைவி மண்ணோர் முதல்வி
யேனோருற்ற விடர் களைவாயென.

சீவகசிந்தாமணி.

செந்தாமரைக்குச் செழுநாற்றங் கொடுத்ததெங்கோ
ளந்தாமரையாளகலத்தவள் பாதமேத்திச்
சிந்தாமணியின் சரிதஞ்சிதர்ந்தேன்றெருண்டார்
நந்தாவிளக்குச்சுடர் நன்மணி நாட்டம்பெற்றே.

பல்பெயரிட்டு சேரிகடோரும் அம்மன் வியாரங் கட்டிவைத்து அக்கட்டிடங்கள் வீதியிலிருக்குமாயின் திருவீதி யம்மனென்றும், மத்திய எல்லைக்குள் ளிருக்குமாயின் எல்லம்மனென்றும், கழிகளின் ஓரங்களிலிருக்குமாயின் திருக்கழியம்மனென்றும், முல்லைநிலத் திருக்குமாயின் துளிர்கானகத்தம்மனென்றும், பனைமரச்சோலைகளி லிருக்குமாயின் கருக்கம்மனென்றும், தண்டுகளிரங்குமிடத்தி லிருக்குமாயின் பாளையத்தம்மனென்றும், நந்தவனத்தி லிருக்குமாயின் பூஞ்சோலை யம்மனென்றும், ஒவ்வோர் பெயர்களை வைத்து அம்மன் நிருவாணமுற்ற ஆடிமாதம் பௌர்ணமி திதி வருங்காலம் பத்துநாளைக்குமுந்தி அத்திருநாளில் அம்மனை உற்சாகப்படுத்தி ஆனந்திப்பதற்கு சேரிக்குள் வந்துள்ளவர்கள் வெளியேறாதலும் வெளியேறியுள்ளவர்கள் ஊர்வந்துசேரவும் கொலை, களவு, காமம், கள்ளருந்தல், பொய்முதலிய பஞ்சபாதகங்கள் அணுகாம லிருக்கவேண்டுமென்று காப்புக்கட்டி அம்மன் கழுத்தில் பொட்டுக்கட்டவேண்டிய குடும்பத்தான் கரத்திலுமோர் காப்புக்கட்டி அவன் கையினால் அம்மன் பீடங்களை சுத்திசெய்து வைத்துக்கொண்டு ஒன்பதுநாள் வரையில் நீதியிலுந் தருமத்திலும் உற்சாக முண்டுபண்ணி பத்தாநாள் குடிகள் யாவரும் புதுப்பானைகள்கொண்டு பொங்கல்வைத்து எல்லோர் சாதத்தையும் ஒரேயிடத்தில் கும்பமிட்டு ஏழைகளைப் பசிதீர வுண்ணும்படிச்செய்து காவிரிநதியில் சேலை, குங்குமம், சந்தன தாம்பூலங்கள்விடுத்து ஏழைகளை யெடுத்துக் கட்டிக்கொள்ளும்படிச் செய்துவந்தார்கள். அதையநுசரித்தக் குடும்பத்தோர்கள் குலதேவதையாகக் கொண்டாடிவந்ததுமன்றி மற்றுங் கிராமவாசிகளும் அந்தந்த சேரிகளில் அம்மன் வியாரங்கட்டி பகவன் உட்கார்ந்து நிருவாணதிசையடைந்த அரசமரத்தையும், அம்மன் உட்கார்ந்து பரிநிருவாணதிசையடைந்த வேம்புமரத்தையும் நாட்டி மெய்யறமாகும் புத்த தருமத்தை சகலருக்கு மூட்டி அம்மனுவோதிய முப்பத்திரண்டறங்களையும் பரவச்செய்துவந்தார்கள்.

பின்கலை நிகண்டு.

அம்பிகாதருமம்.

ஆதுலர்சாலை ஐயம் அறுசமயத்தோர்க்குண்டி
ஓதுவார்க்குணவிஞேடாண் வத்திரமுடனேசேலை
மாதுபோகம் மகப்பால் மகப்பேறு மகவளர்த்தல்
வேதைநோய் மருந்துக்கெல்லாம் விலைகொடுத்துயிர்நோய் தீர்த்தல்.
கண்ணுடி பிறரில்கார்த்தல் கன்னிகா தானங்காவே

வண்ணார் நாவிதர் பெண்காத்தல் மடந்தடங்கண்மருந்து
தண்ணீர் செய்பந்தல் சோலை தலைக்கெண்ணெய் சிறைச்சோறூடு
பண்ணுன விலங் கூணல்கல் பசுவின் வாயிறைகொடுத்தல்.
அறவையாம் பிணமடக்கல் அறவைத்தூரியம்வகுத்தல்
நிறுவியோர்க்கிடங் கொடுத்தல் நிரையத்தீம் பண்ட னல்கல்
உறுதியாயுண்மைம்வாய்ந்த வுத்தமமாமெண்ணுன்
கறநிலை யன்பாலோது மம்பிகை தானமாமே.

இவ்வகை சிறப்புற்ற அம்மனைத் தமிழ்நா டெங்குமுள்ள வாசர்களுங் குடிகளுஞ் சிந்தித்துவந்ததுமல்லாமல் சோழநாட்டுள் உம்பள கிராமமென்னும் வண்டுவாஞ்சேரியில் அவ்வை வியாரமென்றோர்மடமும், நாகை நாட்டில் வேற்கண்ணி வியாரமென்றும், வேலாங்கண்ணி மடமென்றுங்கட்டி அதில் நாகைநாட்டாருங் குற்ற யிடுக்கணுகுங் கொடுமாறி யென்னுங்கொள்ளை நோயையகற்றி யாரோக்கியம்பெற செய்தவளாதலின் அன்னுட்டார் அம்மனை விசேஷ வுற்சாகங் கொண்டாடிவந்தார்கள்.

வீரசோழியம்.

போராரக்கரோரைவர்க்கற வமிழ்தம்பொழிந்தனையே
ஆரமிழ்தமணி நாகர் குலமுய்ய வருளினையே.

பாலிபாஷையில் நாகரென்றும், யீபுருபாஷையில் இஸரேலரென்றும், தற்காலம் சீனரென்றும் வழங்கும் ஓர் கூட்டத்தாருக் குண்டாயிருந்த விடுக்கங்களையகற்றி ஆதரித்த புத்தபிரானைக் கொண்டாடுங் கூட்டத்தார் நாகை நாதர் வியாரமென்றும் ஓர் கட்டிடங்கட்டி புத்ததன்ம சங்கமென்னு மும்மணிகளை ஆனந்தமாகக் கொண்டாடிவந்தார்கள்.

அதுபோல் வேலாங்கண்ணியம்மன் வியாரத்திலும் அம்மனு லோதியக் கொன்றுத்தின்னுமை யென்னும் நோன்பையும் 1, வாக்குகாப்பு, 2. மனோகாப்பு, 3. தேகக்காப்பு, என்னும் மூவிரதங்களையும் அனுஷ்டித்து வருங்கால்,

தேகத்தால் யாருக்கேனு மோர் தீங்குசெய்து அத்தீவினையால் தங்களுக்கோர் தீங்குண்டாகுமாயின் அம்மன் விரதத்தைக் கடந்த வபசாரத்திற்கு அங்கப்பிரதட்சணஞ் செய்துவந்து வேற்கண்ணி வியாரத்துள்ள பிட்சுணிகளை வணங்கி யேழைகளுக்கு அன்னதானம் வஸ்திரதானங்கள் செய்தும்,

தன் நாவைக் காக்காமல் ஒருவரை வைதும், வடுகூறியும், வஞ்சித்தும், பொய்புகன்றுங் கெடுத்தத் தீங்கினுல் தனக்குண்டான தீவினைகளை யுணர்ந்து வெள்ளியினுலேனும், பொன்னினுலேனுங் கம்பிசெய்து குற்றஞ்செய்த தன்நாவுக் கலகிட்டு மோனத்துடன் வேற்கண்ணி வியாரம் வந்து பிட்சுணிகளை வணங்கி நாவினுல்செய்த குற்றங்களை விளக்கி அலகையும் தட்சணையையும் அதிபதிகளிடங் கொடுத்து அன்னதானம் வஸ்திரதானங்கள் செய்தும்,

தன் மனதைக் காக்காமல் போனப்போக்கில் விட்டு ஒருவரைக் கெடுத்தும் வஞ்சித்துங் காமவெகுளி மயக்கங்களைப் பெருக்கியுஞ் செய்த தீங்குகளினால் தனக்குண்டாய தீவினைகளை யுணர்ந்து வஞ்சத்தால் பொஞ்சித்தப் பொருட்களை வியாரத்துட் கொண்டுவந்து பிட்சுணி யதிபர்களிடமளித்து முப்பத்திரண்டறங்களையும் பரவச்செய்துவந்தார்கள்.

இத்தகைய தன்மராச்சிய நிரைவில் குறைவுதோன்றி கொள்ளைநோய் கண்டு பால்பருவமுற்றப் பெண்களேனும் பிள்ளைகளேனும் பிராணவஸ்தையிலிருக்குங்கால் தாய்தந்தையர்கள் ஆண்பிள்ளை யதி யவஸ்தையி லிருக்குமாயின் அரசமாத்தடியிலிருந்து அருளறம் விளக்கிய ஆதிதேவனைச் சிந்தித்து குழவி சுகமுற்றதுடன் துவாாடை யணிந்து ஆண்டவனுக் கடிமையென்று ஆண்பிள்ளைகள் மடத்திற் சேர்த்துவிடுவதும், பெண்பிள்ளை யதி யவஸ்தையிலிருக்குமாயின் வேம்பு மாத்தடியிலிருந்து வேதவாக்கியங்கள் மூன்றையும் விளக்கிய விண்ணவர் முதல்வியை வணங்கிச் குழவி சுகமுற்றவுடன் மஞ்சள் சாட்டில் ஓர் பொன்பொட்டைக் கோர்த்து கழுத்தில் கட்டி மஞ்சளாடையுடுத்தி அம்மனுக் கடிமையென்று பெண்கள் வியாபாரத்தில் விடுத்து ஞான சாதன மடையும்படிச் செய்து அரசுதிருவென்றும், அம்மன் விழாவென்றுங் கொண்டாடி நீதிமார்க்கத்தை நிலைபெறச் செய்து வந்தார்கள்.

உள்ளத்துண்டா மூழதுகண்டோர்
கள்ளத்துண்டக் கைப்பொருள்கொண்டும்
அங்கங்கொண்ட வகவினைகண்டோர்
துங்கங்கண்ட தூளிலுருண்டும்
கலகமுண்டுக் காவாநாவில்
அலகுமிட்டு வம்மைகாவ
லூருள்ளாயி தீபங்கண்டும்
பேருள்வேலின் கண்ணிவியாரம்
போற்றியம்மை பொன்னடி.வணங்கி
யேற்றியெண்ணன் கறமதுமுந்தை
உண்டி யீய்ந்து உயிரையோம்பர்
பண்டைகாலப் பாங்கென்றெண்ணி
கூழுமாவுஞ் சோறுங்கொண்டு
யேழைக்கங்கங் கீய்ந்துவளர்ந்தும்
ஊழ்வினையற்று வுளமகிழற்கு
சூழறமொன்றே சூட்சியென்றுந்
தேம்புமாறி தீக்குறிகண்டோர்
வேம்படியம்மை வியாரம் விடுத்து
ஞானசங்கை நாடொரும்வினவி
மோனவரம்பை முற்றுமெழுப்பி
அண்ணலறத்தை யருளி
பண்ணவளறத்தை பகர்ந்தனன் பார்த்தன்.

ஔவையார் கோவில் எங்குளதென் றறியவேண்டியவர்கள் மாயூரம் முத்துப்பேட்டை ரயில் பாண்டி ஸ்டேஷனிலிருந்து தென்கிழக்கில் 7-வது மயிலிலிருக்கும் வண்டுறைவாள் மாறியம்மன் ஔவையார்க் கோவிலென்று கல்வெட்டில் 'எழுதியிருக்கு மவற்றாலும் அடியிற் குறித்துள்ள பாடலாலுந் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

ஔவையார் துதி.

ஒருபோகுமயங்கிசைக் கோச்சகக்கலிப்பா.

மாமேவு சோனாட்டு வளஞ்சேரி யும்பள நாட்டுத்
தேமேவு வண்டுறைவாள் சேரியெனுந் திருப்பதியில்.

அ ரா க ம்.

மூதுரையென் றிசைக்கு நின்சொன் முதுமறையை
நிகற்பதுதான்
யாதுரையென் றிசைப்பனினி யெவனுரைக்கு மிவ்
வுலகம்
செல்வழி யீதென ஞாலந் தெளிந்திட நீ முனமு
ரைத்த
நல்வழியே வழியாக நான்மறையு நடக்குமால்.

மிருதிநூ லாகமநூல் விளம்புவவெலாமுனநீ
கருதியருள் புரிந்துரைத்த கல்லூறியறவுரையால்
எவ்வயினு மெனையவரு மிசைப்பதிடை நிகழ்த்துமொழி
ஔவையார்வசன மீதென்றறியாதாருளரேயோ.

இவ்வகை அன்பும் அமைதியுங் ஆற்றலுமுற்ற தன்மார்ச்சியத்தின் வடவெல்லை குமானிடர் தேசத்தின் ஓர்வகை மிலேச்ச சாதியார் வந்து குடியேறி யாசகசீவனஞ் செய்துகொண்டு வஞ்சினத்தாலும் மித்திரபேதத்தாலும் புத்ததருமங்களை மாறுபடுத்திவந்ததுமல்லாமல் புத்ததருமத்தைச் சார்ந்தவர்களையுந் தாழ்த்தி நிலைகுலையச் செய்யுங்கால் மகமதிய துரைத்தனத்தார்வந்து குடியேறி மிலேச்சர்களின் மித்திரபேதத்தால் மகமதியர்கள் செய்துவந்த இடுக்கண்களுக்கஞ்சி திரிசிரபுரத்திலும் நாகைநாட்டிலுமிருந்து புத்த தருமத்தைப் பரவச்செய்துவந்த தமிழ் வித்துவான்களாகும் பாணர்களும் யாழுடன் இசைகலந்து பாடும் யாழ்ப்பாணர்களும் இலங்கை முதலிய தீவுகளுக்குக் குடியேறினவர்கள் நீங்கலாக மற்றக் குடிகள் மகமதியர் மதத்தைத் தழுவியும் நின்றுவிட்டபடியால் நாகைநாட்டு நாகைநாதர் வியாரத்திருந்த பொன் சிலைகளைத் திருடிக்கொண்டுபோய் விற்பனைச்செய்து ஸ்ரீரங்கத்துள்ள புத்த மடத்தை மாறுபடுத்தி வேறுவகைக் கட்டிடங்களையும் மதில்களையுங் கட்டிக்கொண்டார்கள்.

இதன்மத்தியில் போர்ட்ச்சுகீய துரைத்தனத்தார் வந்து குடியேறிய போது வேற்கண்ணியம்மன் வியாரமும் பாழடைந்து நிலைகுலைந்திருந்தும் வருடந்தோறும் ஆடிமாத பௌர்ணமியில் அம்மனை தெரிசிக்கும்படி தூர தேசங்களிலிருந்து வருங் குடிகள் வழக்கம்போல் வந்தும் திகைத்து நிற்பவர்களைக்கண்ட போர்ட்ச்சுகீய குருக்கள் அதேயிடத்தில் தங்கள்மதக் கோவிலொன்றைக் கட்டி அம்மனைச் சிந்திக்கும்படிச் செய்து அம்மன் பெயரால் தட்சணைவருந் திரவியங்களை தன்மஞ்செய்யாமல் தங்கள் சுயப்பிரயோசனங்களுக் கெடுத்துக்கொள்ளுகின்றார்கள். இதன் சரித்திரபூர்த்தியைத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டியவர்கள் நாகைநாதர் பொன் விக்கிரகங்களை யபகரித்துக்கொண்ட சங்கதியை சிலாசாசன பதிவின் புத்தகத்திலுந் திருமங்கையாழ்வார் சரித்திரப்புத்தகத்திலுந் தெரிந்துகொள்ளுவதுடன் வேற்கண்ணியம்மன் வியார மாறலை ஷெடி சிலாசாசன புத்தகத்திலும் இலங்காதீவத்து வித்தியாதன சாலையிலுள்ள போர்ட்ச்சுகீயர் சரித்திரத்திலுந் தற்காலம் ஆடி மாதந்தோறும் நிறைவேறிவரும் அங்கப்பிரதட்சண வனுபவச்செயல்களினாலுந் தெரிந்துகொள்ளலாம்.

புத்த, தன்ம, சங்மென்னுந் திரி மணிகளையே திரிசிரமாகக்கொண்ட திரிசிரபுரத்தில் ஸ்ரீ அரங்சர்மடமென்றும் அழகர் மடமென்றும் வழங்கிய இந்திரவியாரமும் நாகபட்டிண நாகைநாதர் வியாரமும் மாறுபட்டதுபோல,

தென்னிந்தியாவிலுள்ள இந்திர வியாரங்களையும் அரசு விழாக்களையும் அம்மன் உற்சாகங்களையும் பலவகையில் மாறுபடுத்திக்கொண்டு தன்மத்தைச் சாதித்து வந்தவர்களையுந் தாழ்ந்த சாதியாக வகுத்துத் தங்களைச்சேர்ந்தவர்களுக்குப் போதித்துவந்ததுமல்லாமல் குடியேறிவருகிறவர்களுக்கும் போதித்து தாழ்ச்சியடையச்செய்து தருமங்களையும் மாறுபடுத்திவிட்டார்கள்.

அதாவது அரசு திருவென்றும் போதி பண்டிகை யென்றுங் கொண்டாடிவந்த பௌத்தர்கள் அரசமரத்தை யெவ்விடத்திற் காண்கின்றார்களோ அங்கு சாக்கையமுநிவரைச் சிந்தித்து நீதிநெறியினின்று சுகவாழ்க்கைப் பெற்றுவருவதை புத்ததன்மத்திற்குச் சத்துருக்களாகிய பராயசாதியார்கண்டு அவற்றை மாறுபடுத்திக் கெடுக்கவேண்டுமென்னும் பொறாமையால் விவேகமற்றக்குடிகளை நெருங்கி நீங்க ளரசமரத்தடியில் சிந்திக்கும் முநியாண்டவனுக்கு, ஆடேனுங் கோழியேனும் பலிகொடுத்து கள், சாராயம், அபினி, கஞ்சா, சுருட்டு முதலியவைகளை வைத்துப் படைப்பீர்களானால் உங்கள் கோரிக்கை நிறைவேறும். அவ்வகை செய்யாமல் வெறுமனே சிந்திப்பதால் யாது பயனு மடையமாட்டீர்களென்று மான்தோலைப் போர்த்திருக்குங் குக்கலைப்போன்று பெரியமனிதனெனச் சொல்லிக்கொண்டு திரியும் மிலேச்சர்கள் வார்த்தையை கல்வியற்றக் குடிகள் நம்பி அரசுதிருவின் ஆனந்த சீலத்தை மறந்து கள்ளருந்துங் கள்வாணியில் நிறைந்து கேட்டுக்குப்போகும் வாசலைத் திறந்துகொண்டார்கள்.

அதுபோல் அம்மன் விழாவென்றும், வேம்புதிருவென்றுங் கொண்டாடுங்கால் கிராமத்தில் வாழுங் குடிகள் ஒவ்வொருவரும் பத்துநாள்வரையில் கொலை, களவு, காமம், கள்ளருந்தல், பொய் முதலிய பஞ்சபாதகங்களை யற்றிருக்கவேண்டுமென்னுங் காப்புக்கட்டி ஒன்பதுநாள்வரையில் அம்மன் உற்சாகமும் அறநெறியுமூட்டி பத்தாநாள் கிராமக் குடிகளில் வீட்டிற்கு ஒருவர் புதுப்பானைகளும் அரிசி முதலியவைகளையுங் கொண்டுபோய் அம்மன் பீடத்திடம் பொங்கல்வைத்து வாழையிலைகளைப் பரப்பி எல்லோர் பொங்கிய சாதங்களையுங் கும்பமிட்டு ஆறியபின் ஏழைகளைப் பசிதீர உண்பிக்கச் செய்து ஆனந்தகோஷத்துடன் அவ்வரவர்க ளில்லங்களிற் சேர்ந்து சுக வாழ்க்கை யுற்றிருப்பதைக் காணும் பராயசாதியோர் இவ்வொழுக்கத்தைக் கெடுக்கவேண்டுமென்னும் பொறாமையினால் தங்களால் ஏற்படுத்திக்கொண்ட கசிமல சாதிக்கட்டுகளினால் ஒருவர் பொங்கலை ஒருவருடன் சேர்க்கவிடாமலும், சாதங்களை ஒன்றாகக் கொட்டவிடாமலும் ஆடுகளையும் மாடுகளையுங் கோழிகளையும் பலிகொடுக்கும்படி செய்து நல்லொழுக்கங்களை மாற்றிவிட்டார்கள்.

அம்மன் உற்சாகத்திற் செய்யும் நல்லொழுக்க தானங்கள் தீயொழுக்க நிலைக்கு மாற்றுவதற்கு வாதாரம் யாதெனில்:—

அம்பிகையம்மன் நிருவாணத்திற்கு நெடுங்காலங்களுக்குப்பின் மதுரையில் கோவிலன் மனைவி கன்னகை யென்பவளின் சிலம்பினால் நேரிட்ட துன்பத்திற்கு ஆற்றாமல் அவள் ஒருபுறத்து மார்பைத் திரிகியெடுத்து உதிரத்துடன் அரண்மனைமேல் வீசியசாபத்தினால் பத்தினி விரதகோபம் பற்றிப் பாழ்நேரிட்டகாலமும் அக்கோபாவேஷந் தணிய ஆயிரமனிதர்களை பலியளித்தகாலமும் ஆடிமாதமாகையால் அக்காலத்தில் கன்னகாபத்தினியை வருஷந்தோறுஞ் சிந்திப்பவர்கள் மனிதபலியைத் தவிர்த்து ஆடுமாடுகளை பலிகொடுப்பது வழக்கமாயிருந்தது. அவ்வழக்கத்தைக் கந்தி நெடுநிதியாகும் அவ்வையின் சுத்ததன்மத்திற் சேர்த்து பாழாக்கிவிட்டார்கள்.

சிலப்பதிகாரம்.

கோமுறையுறைந்த கொற்றவேந்தன்
மூன்முறைபிழைத்த தகுதியுங்கேணீர்
ஆடிதிங்கள் பேரிருள்பக்கத்
தழல்சோகுட்டத் தட்டமிஞான்று
வெள்ளிவாரத் தொள்ளெரியுண்ண
வுரைசால்மதுரையோ டரசுகேடுருமெனு.
நிறங்கிளரருவிப் பரம்பின்றாழ்வரை
நறுஞ்சினைவேங்கை நன்னிழற்கீழோர்
தெய்வங்கொள்ளுமின் சிறுகுடியீரே
தொண்டகந்தொடுமின் சிறுபறைதொடுமின்
கோடுவாய்வைம்மின் கெடுமணியியங்குமின்

குறிஞ்சிபாடுமின் னறும்புகையெடுமின்
பூப்பலிசெய்ம்மின் காப்புக்கடைநிறுமின்
பரவலும்பரவுமின் விரவுமலர் தூவுமின்
ஒருமுலையிழந்த நங்கைக்கு
பெருமலைவஞ்சாது வளஞ்சுரக்கெனவே.

புத்ததன்மத்தை மாறுபடுத்தி மிலேச்சவதன்மத்தை நாட்டிய பராய சாதியோர் வஞ்சகபோதத்தை யறியா பேதைமாக்கள் சாந்ததேவியின் சுத்த சீல மெய்யறத்தை மறந்து தாங்கள் செய்யுந் துற்கன்ம தீங்குகட்காயத் தோன்றும் தீவினைகளைத் தீர்க்க ஆடுகளையுங் கோழிகளையு மறுத்து தங்கள் கிராமங்களைப் பாழடையச் செய்வதுடன் தாங்களும் பாழடைந்துபோகின்றார்கள்.

இவ்வகைப் பாழுக்கெல்லாம் பர்ாய சாதியோர்களே காரணமாயிருந்து செய்ததுமல்லாமல் சோழனுடைய நாட்டில் செத்தமாடுகளைத் தின்னும்படிச் செய்தும் வதைத்திருக்கின்றார்கள்.

ஞானவெட்டி.

இந்தவிதமென்றறியாருலகினி
  லெந்தன் குலத்தை யிகழ்ச்சிகள் பேசினார்
வந்தவிதி யென்றறியாத மாந்தர்கள்
  மாலப் பறையனென்றே சோழனூரினில்
மாடுகள் செத்து மடிந்ததை கண்டவ
  ரோலமென்றேயதை யுண்ணும்படிச்செய்தார்
பாடுபட்டுப் பலன் காணுதழியுமிப்
  பாவிக ளெங்கள் பரநிலை காண்கிலர்.

தங்கள் தீவினையை மாற்றிக்கொள்ளுவதற்கு ஆடுகளையுங் கோழிகளையும் பலிகொடுப்பதினால் முன்செய்த தீவினையுடன் சீவர்களைக்கொல்லுந் தீவினையுங்கூடி குடிகெடுக்குமென்று விவேக மிகுத்தோரால் கூறியுள்ள சிலேடைப்பா.

பெருந்திரட்டு.

உங்கள் மக்களும் நீங்களும் நோய்பட
எங்கள் மக்களும் யாங்களு மென்செய்தோம்
உங்கள் தீவினை யோடு முதவியாய்
எங்கள் தீவினை யேற்பது திண்ணமே.

மனிதர்களையும் மாடுகளையும் குதிரைகளையுஞ் சுட்டுத்தின்றுச் சோம்பேறிகளாய்த் திரிந்த மிலேச்சர்கள் மேன்மக்களாயதும் ஒழுக்கம், சீலம், ஞானம், விடாமுயற்சி, கருணை, யீகை முதலிய நற்குணமிகுத்த விவேகிகள் கீழ்மக்களாயதுங் காரணம் விசாரணைக் குறைவேயாம்.

ஆடிமாத வாதிவாரப் பௌர்ணமியில் சிந்திக்கும் ஔவையா ரியற்றி யுள்ளத் திரிவாசகமாகும் நீதிநூலில் "புலையுங் கொலையுங் களவுந்தவிர்" என்று கூறியிருக்க அவ்வம்மையை சிந்திக்கும் நாம் ஆடுமாடுகளை யவளுக்கு பலிகொடுத்தா லேற்பளோ, ஒருக்காலு மேற்காள்.

பௌத்தமார்க்க சுத்தசீலர்களின் குலதேவதையாக விளங்கிய சாந்த தேவிக்கு புட்பார்ச்சனையை விடுத்து வுயிர்வதையாகும் பலிகொடுப்பதினால் அம்மன் நிருவாணகாலத்திற் கொடுத்திருந்த வாக்கும் மயங்கி கிராமங்களுஞ் சீர்குலைந்து உள்ளக்குடிகளும் நாளுக்குநாள் பாழடைந்து வருகின்றார்கள்.

மணிமேகலை.

சிந்தாதேவி செழுங்கலை நியமத்து
நந்தா விளக்கே நாமிசை பாவாய்
வானோர் தலைவி மண்ணோர் முதல்வி
யேனோ ருற்ற விடர் களைவாயெனத்
தான்றொழு தேத்தித் தலைவியை வணங்கி.

இவ்வகைத் தொழுகையில் சற்குருவையும், அம்மனையுஞ் சீலத்தொழுகையால் சிந்திக்குந்தோறும் புட்பங்களைக்கொண்டே யர்ச்சித்துவந்தார்கள்.

மணிமேகலை.

விரைமலரேந்தி விசும்போடிழிந்து
பொருவறு பூங்கொடி பூமியிற் பொலிந்தென
வந்து தோன்றிய மணிமேகலா தெய்வ
முந்தை பிறப்பெய்தி நின்றோள் கேட்ப.

சீவகசிந்தாமணி.

தண்ணந்தீம்புன லாடியதண்மலர்
வண்ணவார்தளிர்ப் பிண்டியினானடிக்
கெண்ணியாயிர மேந்துபொற்றாமரை
வண்ணமாமல ரேற்றிவணங்கினாள்.

சற்குருநாதனையும், ஔவையையுந் தாமரைப் புட்பத்தைக்கொண்டு அர்ச்சித்துவந்தபடியால் மடங்களைச் சார்ந்தக் குளங்களிலெல்லாம் தாமரைப் புட்பத்தையே விசேஷமாக விளைவுசெய்தார்கள்.

புத்ததன்மத்தினின்று ஔவையைப்போல் ஓடேந்தி மடத்திற்சேர்ந்து பிட்சுணி நிலையடைந்த மாதவியின் மகள் மணிமேகலை யென்பவள் நிருவாண திசை யடைந்தபின் சாந்ததேவிகளில் ஒருவளாக விளங்கியபோது கம்பன் மகன் அம்பிகாபதி யென்பவன் மணிமேகலையை சிந்தித்த பாடல்.

"காதன் மடந்தையர் கையறுங்கலையு மெய்யகலா
மேதகுநாணு மெலியவன்றோ விழிப்போலுநெய்தல்
போதவிழ்மென் மலர்ப்புன்னை யங்கானல் பொருந்துமிந்த
மாதவிபெற்ற மணிமேகலை நம்மை வாழ்விப்பதே.

புத்த தன்மத்தைச்சார்ந்து துறவடைந்து நிருவாணதிசையடைந்த ஆண் மக்களை தேவர்களென்றும், பெண்மக்களை தேவிகளென்றுங் கொண்டாடி வந்தார்கள்.

சிலப்பதிகாரம்.

போதியின்கீழ் மாதவர்முன் புண்ணியதானம் புரிந்த
மாதவி தன்றுறவுங் கேட்டாயோதோழி
மணிமேகலை துறவுங் கேட்டாயோ தோழி.

கோவிலன் மனைவி கன்னகை யென்பவளுக்குண்டான கோபாவேஷத்தை யடக்குதற்கு ஆயிரங் கொல்லரை பலிகொடுத்துவிட்டு மதுரையில் கன்னகை பீடமமைத்து மனிதர் பலிக்கு பதிலாக ஆடு மாடு கோழி முதலியவைகளை பலிகொடுத்துவந்தார்கள்.

சீவகசிந்தாமணி.

ஊன்சுவைத்துடம்புவீக்கி நரகத்தி லுரை தனன்றே
யூன்றின துடம்புவாட்டி தேவரா யுரைதனன்றே.

சிலப்பதிகாரம்.

கொன்றையிலிருந்த வெற்றிவேற்செழியன்
பொற்றொழிற் கொல்ல ரீரைஞ் ஞூற்றுவர்
றொருமுலை குறைத்த திருமாபத்தினிக்
கொருபகலெல்லை யுயிர்பலியூட்டி

கிராமதேவதையாயிருந்து ஊர்க்குடிகளைக் காப்பாற்றும் வாக்களித்தவள் கன்னகையன்று.

கிராம தேவதையாகவும், குல தேவதையாகவும், ஊர்க்காவற்காரியாகவும், காவலூர் அம்மனாகவு மிருப்பதாய் வாக்களித்து ஆழியாற்றோன்றுங் கொடுமாறியை யகற்றி ஆரோக்கியம் பெறச்செய்தவள் அம்பிகை யென்னு மவ்வையாதலின் அவளை சிந்திப்பவர்கள் சுத்தசீலத்தினின்று பொய், கொலை, களவு, கள்ளருந்தல், காமம் முதலிய பஞ்சபாதகங்களை யகற்றி தன்ம சிந்தையைப் பெருக்கி சிந்திப்பதே சிந்தனையாகும்.

சாந்ததேவதையை சாந்தசீலத்தால் சிந்திப்போமானால் நமதுகிராமங்கள் சிறப்படைவதுமன்றி நாமும் சுகவாழ்க்கை யடையலாம்.

இதுவே சத்தியம்.

வாழி வேம்படி யம்மையறச் செல்வி
வாழி யம்பிகை வல்லபை வாழியே
வாழியே வளர்சங்கமமர்ந்து வாழி
வாழி சாக்கை கிளைசங்கம் வாழியே.

முற்றிற்று.

ஞாபக நிலைய
183654
01 008